

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gheorghiu Igor în numele inculpatului Coțaga Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Coțaga Oleg XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 28.03.2018 – 10.09.2018

instanța de apel: 04.10.2018 – 24.10.2018

instanța de recurs ordinar: 12.12.2018 – 27.02.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul central din 10 septembrie 2018, Coțaga Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, condamnat la 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe termen de 5 ani, cu suspendare condiționată, conform art. 90 Cod penal, a executării pedepsei principale pentru perioada de probațiune de 5 ani.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, prima instanță, *examinând cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, a constatat că, Coțaga Oleg contrar prevederilor Legii nr. din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor,

ce stabilește restricțiile asupra circulației substanțelor narcotice și psihotrope, începând cu anul XXXXX până la data de XXXXX, în condiții nestabilite de OUP, intenționat, în mod ilegal, în scopul utilizării personale, a dobândit droguri originale vegetale produse din plante de cânepă, pe care li-a păstrat și folosit la domiciliul său din XXXXX, prin utilizarea a trei recipiente de sticlă din masă plastică, ridicate la XXXXX în cadrul percheziției la domiciliu, constatându-se adaptarea lor consumului de droguri, la fel ca și fragmentul foliei de staniol, pe suprafețele interioare a pereților cărei fiind depuneri ale substanței de culoare cafenie, ce potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX constituie rășină de cannabis cu cantitatea de 0,635 grame, constituind proporții mari, ce este inclusă în lista „Substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora” aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 25.01.2006, cele trei fragmente de masă vegetală uscată, în formă solidă de culoare cafenie, constituind potrivit aceluiași raport de expertiză, hașiș cu cantitatea de 2,421 grame, adică proporții mari, fiind substanță stupefiantă inclusă în lista „Substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora” aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 25.01.2006, acțiuni ce i-au fost încadrate în prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal cu calificativele “procurarea, păstrarea drogurilor, săvârșită fără scop de înstrăinare, cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, în proporții deosebit de mari”.

3. Sentința, pronunțată integral la 10 septembrie 2018, a fost atacată cu apel de către procurorul în PC COCS, oficiul nord, Russu Tatiana, la 20 septembrie 2018, prin care a solicitat înăsprirea pedepsei prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală de 2800 lei conform art. 227, 229 Cod de procedură penală de la inculpatul Coțaga Oleg.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 24 octombrie 2018, apelul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminlității Organizate și Cauze Speciale, oficiul Nord, Russu Tatiana, a fost admis, sentința casată, rejudecată cauza și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Coțaga Oleg a fost considerat condamnat pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa închisorii pe termen de 2 ani cu executare în

penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe termen de 3 ani.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii, urmând ca Coțaga Oleg să execute real pedeapsa închisorii pe perioada de un an, după care un an cu suspendare condiționată pentru perioada de probațiune de un an.

Coțaga Oleg a fost arestat din sala de ședință, cu calcularea termenului pedepsei penale din data pronunțării deciziei instanței de apel – 24.10.2018 și includerea în el a perioadei reținerii 19.09.2017 - 21.09.2017.

În rest dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictive au fost păstrate fără modificări, respingându-se și solicitarea procurorului de încasare de la Coțaga Oleg Ivan a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 2 800 lei.

4.1. Motivând soluția, instanța de apel a menționat că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpatul Oleg Coțaga, în corespundere cu alin. (3) a respectivei norme, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, prin care a recunoscut în totalitate fapta imputată prin rechizitoriu (f. d. 134).

Respectiv, instanța de apel, chestionându-l pe marginea acuzațiilor aduse și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța, în corespundere cu art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 03.09.2018 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea lui, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului (f. d. 138-139). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că în raport cu materialul probator administrat la caz, inculpatul Coțaga Oleg și-a recunoscut integral vinovăția atât în cadrul dezbatărilor judiciare în instanța de fond cât și cea de apel, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările faptei expuse de el coroborând într-un tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al

concludenții, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de apel a însușit-o, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010 a menționat că, art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte (cauza Van de Hurk vs Olanda hotărârea din 19.04.1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ce privește pedeapsa numită inculpatului, instanța de apel a menționat că deși prima instanță corect i-a reținut și just i-a calificat acțiunile criminale, totuși deliberând asupra cuantumului și categoriei ei, nu a reușit să o individualizeze în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptelor comise cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului, fapt pentru care împărtășind opinia părții acuzării, a dispus înăsprirea ei, prin stabilirea pedepsei închisorii, cu aplicarea la caz a prevederilor art. 90¹ Cod penal.

În acest sens instanța de apel a reținut că personalitatea inculpatului Coțaga Oleg, nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat pentru fapte analogice de circuitul ilegal a drogurilor, inclusiv cu înstrăinarea lor, pentru care a fost condamnat la închisoare cu suspendare condiționată conform prevederilor art. 90 Cod penal, acordându-i posibilitatea de ași revedea acțiunile și ași face concluziile necesare, întru excluderea recidivării, ceea ce însă nu s-a reușit, el continuându-și activitatea criminală prin comiterea de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale.

Instanța de apel a concluzionat că pedeapsa numită inculpatului de către prima instanță, nu numai că era nejustificat de blândă, neproporțională faptei comise și pericolului pe care-l poartă pentru societate, dar nu avea să atingă scopul prestabilit de lege, înlesnind continuarea de către inculpat a activității criminale, în situația în care precedentele pedepse non-privative de libertate nu și-au atins scopul prevenirii.

Ținând cont de faptul că inculpatul este căsătorit, având la întreținere copii minori și este încadrat în câmpul muncii, fapt ce-l caracterizează din punct de vedere pozitiv, instanța de apel a conchis ca fiind nerațională executarea de către inculpat a întregii pedepsei în condiții de penitenciar, fapt pentru care prin aplicarea dispozițiilor art. 90¹ alin. (1) Cod penal, a

dispus suspendarea parțială a executării pedepsei, astfel încât $\frac{1}{2}$ din ea urmând a fi executată în penitenciar, iar cea de-a doua jumătate cu suspendare condiționată pentru o perioadă de probațiune, în care inculpatul trebuie să dea dovadă de conștientizare a caracterului criminal a faptelor comise, manifestând reeducare și reintegrare în societate.

În ce privește solicitarea încasării cheltuielilor pentru efectuarea expertizei tehnico-criminalistice, instanța de apel a menționat că aceasta corectă a fost respinsă de către prima instanță, reieșind din obligația statului în sensul art. 6 CEDO, prin intermediul agenților din cadrul OUP de a dovedi potrivit art. art. 24 și 56 Cod de procedură penală vinovăția persoanei atrasă la răspunderea penală, având conform art. 96-97 Cod de procedură penală sarcina probațiunii, atâta timp, cât legea penală îi garantează acuzatului dreptul la "prezumția nevinovăției", stipulată la art. 8 Cod de procedură penală, liberându-l de obligația de a-și demonstra nevinovăția.

Suplimentar, în acest sens, instanța de apel a reținut dispoziția art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală potrivit căreia, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei (...), de către OUP, procuror (...), la caz fiind cea criminalistică care era una obligatorie în sensul art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pentru, că rezultatele ei au influențat încadrarea juridică a faptei, sarcina probațiunii revenindu-i părții acuzării.

Instanța de apel a conchis că, costul pentru efectuarea expertizei nu se include în cheltuielile judiciare din categoria celor stipulate la alin. (2) art. 227 Cod de procedură penală la care a făcut referire apelantul, inclusiv ce urmau fi achitate experților pentru serviciile efectuate, care potrivit alin. (3) aceleiași norme se plătesc din sumele alocate de stat, în modul prevăzut de legea procesual penală după cum se menționează în conținutul art. 228 Cod de procedură penală, ele urmând a fi suportate în sensul alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală de către inculpat sau trecute în contul statului, soluționarea respectivei chestiuni fiind lăsată potrivit alin. (2) la discreția instanței de judecată, ce a purces la încasarea lor prin aplicarea dispozițiilor art. 385 alin. (1) pct. 14 și 397 pct. 5) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul, că raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-1428 din 11.10.2018 (f.d. 33) a fost utilizat în sensul art. 93 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală în calitate de probă în vederea condamnării lui Coțaga Oleg, instanța de apel a considerat ca

nefondată solicitarea apelantului privind încasarea de la inculpat a costului expertizei menționate.

5. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 21 noiembrie 2018, a fost atacată cu recurs ordinar de către, avocatul Gheorghiu Igor în numele inculpatului Coțaga Oleg, la 03 decembrie 2018, prin care, indicând ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* și pct. 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei și menținerea sentinței.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul a menționat că:

- deciziei instanței de apel o apreciază critic și anume în partea individualizării pedepsei, considerând-o ca fiind ilegală, neîntemeiată și nemotivată suficient;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și a judecării cauzei inculpatul Coțaga Oleg și-a recunoscut integral vinovăția atât în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond cât și cea de apel, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- inculpatul a fost încadrat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv, la evidența psihiatrică și narcologică nu se află fiind o persoană onestă, în acest sens atragem atenția instanței ierarhic superioare că în mod regretabil instanța de apel nu a luat în considerare personalitatea lui Coțaga Oleg fiind o persoană ce se caracterizează pozitiv în societate. Are studii, nu are antecedente penale, este căsătorit și are un copil minor la întreținere;

- deși legislația națională lasă în principiu la discreția instanței aspectul privind individualizarea pedepsei totuși consideră că aceasta nu trebuie aplicată arbitrar, or, scopul pedepsei penale potrivit art. 61 alin.(2) Cod penal este restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a susținut dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

În prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, precum și *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal constată din recursul declarat că, recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, criticând hotărârea instanței de apel cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului.

Referitor la temeiul de casare, invocat de recurent și stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal statuează că, acest temei pentru recurs, în prezenta speță nu este incident.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a admis apelul declarat de către inculpat și ia redus prin decizie, termenul pedepsei cu închisoare, iar dezacordul recurentului cu privire la faptul că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, nu reprezintă temei de casare întrucât instanța atât a ușurat pedeapsa aplicată față de inculpat de către prima instanță dar a și motivat concluzia privind numirea pedepsei cu închisoare, care se încadrează totalmente în dispoziții legale a infracțiunii în comiterea căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Verificând dacă instanța de apel s-a pronunțat asupra criticilor invocate de apelant și dacă hotărârea adoptată conține concluzii întemeiate asupra considerentelor sale, în viziunea Colegiului, această instanță nu a

neglijat prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale, care au și constituit fondul apelului.

De asemenea, instanța de recurs constată că, hotărârea contestată corespunde cerințelor prevăzute la alin. (8) art. 417 Cod de procedură penală, cuprinzând temeuri de fapt și de drept, ce au dus la admiterea apelului declarat de către inculpat.

Totodată, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, fără a fi admise careva erori în acest sens, stabilind în privința acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare.

Cu referire la argumentul recurentului precum că la examinarea cauzei instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul a fost încadrat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv, la evidența psihiatrică și narcologică nu se află, fiind o persoană onestă, Colegiul le apreciază critic întrucât, instanța de apel la stabilirea pedepsei a luat în considerație respectivele circumstanțe și anume prin prisma reținerii acestora, a ajuns la concluzia privind executarea în penitenciar doar a unei jumătăți din pedeapsă, iar cu privire la onestitatea inculpatului invocată de către recurent, Colegiul menționează că această calitate nu poate fi reținută ca temei în ordine de recurs pentru schimbarea modului de executare a pedepsei întrucât nu este prevăzută de lege, cu atât mai mult că la invocarea acestei calități, recurentul urma de a se documenta asupra personalității inculpatului prin prisma sentințelor de condamnare și impactului acțiunilor acestuia asupra societății în care se află inclusiv și recurentul.

La capitolul faptului că inculpatul nu ar avea antecedente penale, Colegiul îl apreciază ca fiind invocat eronat întrucât din materialele cauzei a fost constatat că Cogața Oleg anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni analogice celei examinate, și după condamnarea sa, a continuat activitatea infracțională.

Astfel, Colegiul apreciază ca fiind corectă poziția instanței de apel cu privire la faptul că pedeapsa numită inculpatului de către prima instanță, nu numai că era nejustificat de blândă, neproporțională faptei comise și pericolului pe care-l poartă pentru societate, dar nu avea să atingă scopul prestabilit de lege, înlesnind continuarea de către inculpat a activității

criminale, în situația în care precedentele pedepse non-privative de libertate nu și-au atins scopul corijării inculpatului și prevenirii comiterii de noi infracțiuni.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Reieșind din prevederile legale menționate supra, Colegiul notează, că instanța de apel în cadrul efectuării individualizării pedepsei penale, a argumentat necesitatea aplicării pedepsei cu închisoare, ce poartă un caracter excepțional și respectiv nu poate aplica o pedeapsă mai blândă prevăzută de lege în sancțiunea articolului respectiv, blândețea pedepsei

fiind aplicată conform ordinii categoriilor pedepselor specificate în art. 62 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Cozma Andrei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care a făcut referire recurentul și nu sunt motive de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului Coțaga Oleg, a fost individualizată potrivit legii.

Finalmente, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gheorghîța Igor în numele inculpatului Coțaga Oleg, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gheorghîța Igor în numele inculpatului Coțaga Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui *Coțaga Oleg XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 martie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda